

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. VII. Quinam ex Spiritibus ijs, qui purgatorias pœnas sustinent, facilius
ad viuos redeant, & viuentium suffragia postulent?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

& suppliciorum, quæ Dæmonibus decreta sunt, haud parua pars sunt ipsi, quibus conclusi sunt, carceres. Si verò inferni carceribus superiores conclusi sunt, quomodo rebus viuientium possunt interesse, eosdemq; molestare?

Assertionem hanc haud parum confirmant terriculamenta nocturna, quæ mortes hominum solent portendere. Hæc omnibus propemodum locis; omnibus propemodum temporibus obseruantur: & authores, vt plurimum inferiorum, non superiorum Ordinum Spiritus habent. quemadmodum docet libellus de Terrificationibus nocturnis, aliàs à nobis datus. 16.

Cæterum, non, ob hæc, vniuersim omnes superiorum Ordinum Spiritus exclusos à viuientium locis volumus: non volumus omnes inferno ita conclusos, vt nulli inde ad viuos patuerit aliquando, aut adhuc pateat accessus. Quamuis carcer ipsis sit iusta pœna; potest tamen is, qui eos hac carceris iusta pœna exercet, Deus Opt. Max. alia in eosdem aduertere; quam etiam, extra infernum positi, maximo cum suo cruciatu sustineant. Hoc solum volumus esse definitum, frequentius eos, qui inferiorum sunt Ordinum, & chororum loca reddere infesta, & viuentibus molestos esse. Vide Caput 12. de Dæmoniacis. 17.

CAP. VII.

Quinam ex Spiritibus ijs, qui purgatorias pœnas sustinent, facilius ad viuos redeant, & viuientium suffragia postulent.

Difficilis videtur ad propositam quæstionem responsio: propterea, quòd ex locis purgatoriis reditus Spirituum ad viuos, pro Dei fiat voluntate atque iudicio; quod *abyssus multa* dicitur, Psalmo 35. & hominum ingenio comprehendendi nequit. 1.

Nec enim Spirituum pro nobis hîc suppetit *confessio*. Nouimus multos ex ipsis ad viuos rediisse, sed neminem nouimus, qui, cur sibi hoc, præ cæteris, priuilegium concessum sit, causas dederit, ex quibus quinam præ cæteris redeant, coniecturam capere possimus. 2.

D 3

Nec:

3. *Nec ex peccatis, quæ purgatorio igne expiantur, coniectura petenda est; quasi illi facilius redeant, qui leuiores, & quæ veniam facilius merentur, commiserunt: illi vel nunquam, vel difficilius, qui perpetrarunt grauiora. quoniam & difficile admodum est nobis de grauitate peccatorum, quæ ab aliis committuntur, iudicare; & eorum, qui ex purgatoriis locis ad nos redierunt, quidam leuius, quidam grauius deliquisse videntur.*

4. *Sic status personæ hic parum facit; fuerit sacris initiatus, qui ad nos redit, an homo profanus; quasi hi præ illis, aut illi præ his facilius uiuentibus adsint. Non tantum redeunt sacris initiati: non tantum homines profani. Ex utroque genere redeunt, ex utroque æquè frequentes redeunt. Nec profanus status facit, quod redeant; nec sacer, quod non redeant; aut contra.*

5. *Verum, quamuis ex his similibusque rebus nulla coniectura capi possit; non tamen omnino nullam esse dici debet. Probabiliter admodum dicitur eos facilius ad viuos redire, qui dum uiuerent, ut redirent, quasi meruerunt, id est, qui illarum se virtutum studio exercuerunt, quæ diuinam clementiam atque bonitatem maximè solent conciliare. Nec hoc mirum. Cum enim ex singulari Dei clementia hi Spiritus redeant; nonne credi potest ijs hoc præ cæteris priuilegium concedi facilius; qui dum nobiscum communem vitam agerent, eandem Dei clementiam pluribus, maioribusque rationibus sibi conciliauerunt?*

6. *Sed, quæ hæ rationes? quæ hæ virtutes? Duæ præcipuæ. Flammans & singularis erga Deum charitas; & ardens proximum, & in primis piè in Christo defunctos iuuandi studium. Non potest non Deus diligentes se diligere, & ob id ijsdem benefacere. Et omnino conuenit, ut quæ quis mensura alijs mensus est, ipsi remotiatur, atque ob id mortuus uiuorum possit experiri, aut etiam expetere suffragia, qui uiuens mortuorum patrocinium suscepit, eosdemque quibus potuit rationibus iuuat.*

7. *Est & aliud piè defunctorum genus, quod sæpius redire solet, uiuentiumque operam implorare. Illorum, inquam, qui ære alieno grauari plenam perfectamque restitutionem, cum ex hac vita discederent, non fecerunt. De horum reditu plurima nostris temporibus referuntur exempla. Damnare omnia quis audeat?*

8. *Scimus non talibus, sed hæredibus efficere, si per hæredes, quæ restitui seriò mandarunt, non restituantur, bona: sed tamen resti-*

restitutionem illi apud hæredes vrgere meritò possunt; tum quòd omnibus bene velint, sed ijs in primis, quibus ipsi, quouis modo, peccati occasio (vt his fit) fuerunt; tum quòd hæc per hæredes facta restitutio aliquod ipsis in pœnis leuamen esse possit. De quo plura capite 79.

Quod verò hi Spiritus merito petere possunt, quidni identitatem permittit Deus Opt. Max. & quidem ipsis? Dei charissimis amicis? in rebus (vt alieni est restitutio) ad salutem maximè necessariis? cum magno sæpe eorum solatio & fructu, quorum bona ab iniquis possessoribus habentur? 9.

Atque hæc ex parte ipsorum Spirituum petitæ sunt causæ. Veruntamen quoniã ex Dei voluntate hic reditus maximè pendet, non negandum est, alias persæpè diuinam prouidentiam habere, cur eosdem reditus permittat, qui nunc ex viuorum, nunc ex alijs defunctorum rationibus petantur; nunc etiam in solam diuinam, mortalium generi occultissimam, prouidentiam referantur. 10.

Addo præterea, nec tantum robur recensitas à nobis causas habere; vt *semper* credi debeat talibus Spiritibus facultatem fieri ad viuos redeundi, eorumq; suffragia, excitatis tumultibus, implorãdi. Quemadmodum si his diuina clementia mouetur, vt reditum permittat, Spiritus defunctorum possunt gratias agere; ita si reditum neget, non habet, quod conquerantur. fit Spiritibus gratiam, quod redeant; non fit iniuria, si reditus negatur. 11.

CAP. VIII.

*Qui ex Spiritibus hominum damnatorum facilius
ant frequentius ad viuos redeant, ijsq; ex-
citatis tumultibus molestias
pariant.*

EX peccatis hominum, qui horum Spirituum molestias patiuntur; peccatis item Spirituum, qui molestias afferunt; omnino reprehendi debet, Quinã Spirituum damnatorum hominum facilius frequentiusq; ad viuos redeant, & infesti sint. Et meritò, quoniam vel ipsorum Spirituum; vel viuentium peccatis tribuantur, quæ ab his molestiæ excitantur. 12.

Huius